

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

CEMAATE UYUN

Esselamu Aleykum ve Rahmetullah.

Eûzü billâhi mine'ş-şeytânî'r-racim Bismillâhirrahmânirrahim.

Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.

Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina, destur.

Şeyh Abdullah Dağıstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

Tarikatun es sohbe vel hayru fi cemiyya.

Cemaat ile olmak emirdir. Allah'ın emri, Hazreti Peygamber'in emridir. Cemaat ile olunca da cemaate uyacaksın. Cemaat nasıl yapıyorsa, beraber yaparsınız. “Ben daha iyisini yaparım.” diye kendi kafana göre bir şeyler yapma. Yapacaksan, “Uygun mudur değil midir?” diye sor. Çünkü **iyi bir şey yapayım derken hiçbir faydası olmayan şeyler yapılmış oluyor. Kişi nefsini yükseltmiş oluyor.**

Cemaate uyarsan sevap alırsın. İmamın arkasına uyunca cemaat nasıl sevap alırsa; tarikata girmiş, cemaate girmiş insana da ecir vardır. Kendi kafana göre, daha fazla ses çıkartıp da daha güzel şeyler yapıyorum zannetme.

Şeyh Efendi (k.s.) çoğu zaman anlatırdı, güzel bir hikâye vardı. Eski bir zamanda bir değirmen varmış. O zamanlarda şimdiki gibi bakkal, market yoktu. Un yapacak olan buğdayı alır, değirmene gider, değirmende öğütür gelirmiş. O memlekette de gariban iki tane kambur varmış. Kamburun bir tanesine annesi demiş ki: “Oğlum al bunu. Git, öğüt, un yap, getir.” Akşama doğruymuş. Tabi değirmenler eskiden uzak yerlerde olurdu. Cinler de تنها yerleri severler. En sevdikleri yerler değirmen gibi تنها veya harabe yerlerdir. Gitmiş akşama doğru, bakmış kapalı. Ama içeride bir ses var. Yer yerinden oynuyor. Çalgılar, defler, kasideler, oyunlar, zikirler... Bakmış, kim olduklarını bilememiş, tanıyamamış. Bakmış bunlara. “Çarşamba akşamıdır. Çarşambadır çarşamba, çarşambadır çarşamba...” diye zikir çekiyorlarmış. Bu da uymuş kendilerine. Sabaha kadar uyumadan söylemiş. Sabah olunca demişler ki: “Bu âdemoğlu sabaha kadar bizimle çok yoruldu, bize uydu. Bu sırtındaki kamburu alalım.” Allah cinlere başka bir ilim vermiş. Onların ilmi daha değişikti. Kamburu sırtından almışlar, dümdüz olmuş. Ondan sonra unu da öğütüp eve gelmiş. Arkadaşı bakmış, “Ne oldu?” diye sormuş. “Orada cinler vardı. Ben de onlara uydum. Bana mükâfat olarak onu sırtımdan aldılar.” diye anlatmış.

İkinci kişi hemen o akşam oraya gitmiş. Bakmış aynı minval üzerine yine “Çarşambadır çarşamba...” diyorlar. “Yaa bugün çarşamba değil, perşembe.” demiş. Onlar çarşamba dedikçe, bu perşembe demiş. Sabaha kadar uğraşmışlar bununla. Demişler ki: “Bu da bizim başımızı ağrıttı.” Öteki kamburdan aldıklarını bunun üzerine koymuşlar, olmuş iki kambur. Şeyh Efendi Hazretleri'nin (k.s.) Allah (c.c) makamlarını ali etsin, hikâyesi böyledir işte. Hem ibretlik hem de güzel bir nasihattir.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

Kişi iyilik yapayım derken kötülük yapar, kendisine bir hastalık getirir. Başkasına değmez Allah'ın izniyle. Cemaatteyseniz uyun. Bir şey varsa sorabilirsiniz. “Bunu yapalım mı, yapmayalım mı?” diye sormak edeptir. Bir şey değildir. Ama kendi kafana göre sormadan etmeden bir şey yapmak iyi olmaz. Niçin iyi olmaz? Kendini oradaki şeyten daha üstün yapıyorsun. **Biz çoğu zaman Şeyh Efendi'nin (k.s.) etrafında ufak ufak cemaatler gördük. Kendi kafalarını göre bir şeyler yapıyorlardı. Sonra baktık ki Şeyh Efendi'nin (k.s.) tasarrufuyla onlar oradan ayrıldı.** Bakıyorsun, beğenmiyorlardı. Daha sonra Şeyh Efendi'yi (k.s.) de beğenmediler. Farkında olmadıkları şey, Şeyh Efendi'nin (k.s.) onları oradan ayırmasıydı. O yüzden önemlidir. **Cemaatte olduğunuz vakit uyun. Kendi kafanıza göre bir şey yapmayın.** Çoğu insan kendi kafasına göre; bu tarikatı daha güzel yapayım, daha iyi yapayım der durur. Sana kalsa tarikat hiç olmaz. Onun için yapacağınız şeyleri sorun.

Ve min Allahu Tevfik

El Fatiha

Şeyh Muhammed Mehmed Adil Hazretleri'nin (k.s.)

19 Aralık 2014 Tarihli Sohbeti / Akbaba Dergâhı Sabah Namazı Sohbeti